

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhwalia, J.)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 15 ਦਸੰਬਰ 1976 ਈ.

ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.-ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਸੀਜੇ, ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ
ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਵਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ.

ਜਵਾਬਦੇਹ.

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1146

ਦਸੰਬਰ 16, 1976

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1), 3(14) ਅਤੇ 43— ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼ 1962— ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਮਚਾਰੀ — ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਸੇਵਾ — ਕਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ — ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਸੀ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਸੇਲੀਆ ਕੋਮ ਫਰਾਂਸਿਸ ਟੇਲਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਕਿਰਨ ਤਿਆਗੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਦੇ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

1950 ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਾਰਾ 11, 13, 14 ਅਤੇ 26)

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨)

ਨੋਟ ਕਰੋ। -ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

-ਸੰਪਾਦਕ।

31 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 16 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ :

- (i) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕਰੋ;
- (ii) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ;
- (iii) ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ, ਪੱਖੀ ਪਾਬੰਦੀ, ਦਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 50, ਮਿਤੀ 23 ਨਵੰਬਰ, 1970 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਓ') ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhwalia, J.)

(iv) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ

ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼;

(v) ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ;

(vi) ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(vii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਰੁਣ ਨਹਿਰਾ, ਸੀ .

ਐੱਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਜੇ.ਐੱਸ.ਬਤਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਜ਼ਲ ਪਡੈਂਟਸ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਸਿਰਸੀ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਸੇਲੀਆ ਕੋਮ ਫਰਾਂਸਿਸ ਟੇਲਿਸ (1), ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਕਿਰਨ ਤਿਆਗੀ (2) ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਟੂਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੋਰਡ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਪੱਕਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

(1) 1973 SC 855

(2) 1970 SC 1244;

ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ .ਸਕੱਤਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ,

ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਕ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ 1, ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਯਮ 3.13, 3.14 ਅਤੇ 3.15 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(3) ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਹਤ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿ ਪੀ (ਅਨਜ਼ਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਰਾਹਤ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(4) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਵਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਬੇਝ ਹੈ! ਵੈਦਿਆਲਿੰਗਮ ਦੁਆਰਾ, *ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਜੇ . ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਨੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1961 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 16 ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਰਾਹ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਚਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhwalia, J.)

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ; (1) ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (2) ਕਿਰਤ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ। (3) ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 16(3) ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਧੀਨ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ,;, ਬੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੱਠਣਾ ਸੀ, (3) . ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 16(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 52 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੱਠਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 16(3) 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 16(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾਕਥਿਤ ਅਤੇ ਸੁਥਾਪਿਤ ਡੀ

(3) (1964) 5 SCR 5283 (AIRJ 1964) SC 847) .7)।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਣਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਏ (4) ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੇਲਟ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਬੋਲੇੜਾ ਹੈ।

(6) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਸੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਦਲੀਲ ਲਈ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਭਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਸੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 143 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ, ਬੰਬਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1901. ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਿਯਮ 143 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ ਹਰਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੇ, ਜੇ. (ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਨੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੇਸ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 143 ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀ ਲਗਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਸੀ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 1828।

(7) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਗ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ, ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ;

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਏ, (5), ਜਿਸਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ (6) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਗੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ "ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਸਟੇਟਸ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhwalia, J.)

ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਤਾਂ *ਤਿਆਗੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਗਰੰਟੀ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਖੁੱਭੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਕਿ ਉਹ ਮੁਨਸ਼ੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਬੇਗ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਪੁਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। J. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ *ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ*, (7) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੋਅ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਲਈ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ: -

“ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

- (5) 1971 ਸਪਲਾਈ ਐਸਸੀਆਰ 510 = ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 1828।
- (6) (1970) 2 SCR 250=AIR 1970 SC 1244.
- (7) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1331.

ਐਸ. ਆਰ. ਤਿਆਗੀ ਬਨਾਮ *ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਆਗਰਾ*, (8), *ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ* ਬਨਾਮ *ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ*, (9), *ਕਲਕੱਤਾ ਡੌਕ ਲੇਬਰ ਬੋਰਡ* ਬਨਾਮ *ਜਾਫ਼ਰ ਇਮਾਮ* (10), *ਮਫ਼ਤਲਾਲ ਨਰਦਾਸ ਬਾਰੋਟ* ਬਨਾਮ *ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੰਟਰੋਲਰ ਐਸ.ਟੀ. ਮਹਿਸਾਣਾ* (11), *ਸਿਰਸੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ* ਬਨਾਮ *ਸੇਸੇਲੀਆ ਕੌਮ ਫਰਾਂਸਿਸ* (12), *ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ* ਬਨਾਮ *ਸੀ ਕੇ ਤਿਆਗੀ*, (13) ਅਤੇ *ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ* ਬਨਾਮ *ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਏ*, (14)। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ: -

" *ਯੂਪੀ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ* ਅਤੇ *ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਰਦਾਸ ਬਰੋਫਸ ਕੇਸ, (15) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ

ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਬਾਈਡਿੰਗ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।- ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਢੰਗ ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਜੋ ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ (1) ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ (ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਜੋ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ? (2) ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਦੇਣਗੇ? ਅਤੇ (3) ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਵੇਗੀ?

- (8) (1964) 3 SCR 55=AIR 1964 SC 1680:
 (9) (1964) 5 SCR, 528= (AIR 1964 SC 847)
 (10) (1965) 3 ਐਸਸੀਆਰ 453—ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 282)
 (11) (1966) 3 ਐਸਸੀਆਰ 40 = ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1364
 (12) (1973) 1 SCR 409 = AIRSC 855
 (13) "\$ (1970)223S.CR25250=AIR: 1970sS.C ਹੈ। 1 1244
 (14) (1971) 2 SCC 192=AIR 1971 SC 1828
 (15) (1966) 3 SCR 40=AIR 1966 SC 1364-

(12) ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨੋਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(13) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਯੂ. ਪੀ. ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, (16) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"* * *. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇ ਐਸ ਸੁਬਰਾਮਹੀਅਨ (17) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਏ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਠੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhwalia, J.)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਫਤਲਾਲ ਨਰੰਦਸ ਬਾਰੋਟ ਬਨਾਮ ਜੇ ਡੀ ਰਾਠੌੜ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੇਹਸਾਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (18) ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ (ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ) ਨੇ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਸਿਰਸੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 143 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

(16) (1974) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ., 52.

(17) (1976) 3 SCC 677

(18) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1364

ਬੋਬੋ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1901. ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੇਅ ਨੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ: -

"ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਫਰੇਮ ਐਡ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿੱਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਾਰੇ - ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਟਕਣਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਆਚਰਣ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ - ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉੱਤੇ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ) ਯੂ.ਪੀ. ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜੇਕਰ: ਯੂ.ਪੀ. ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰੂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another,

(Sandhawalia, I)

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਤਰਕ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

(15) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੜਿੱਕੇ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ।

(16) ਦਸੰਬਰ, 1962 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੱਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ. ਇਹ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੇਜਰ ਗਰੇਡ ਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਕਫੈੱਡ) ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 1969 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਾਪਸ ਐਂਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1958, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਕਾਮਨ ਕਾਡਰ) ਨਿਯਮ, 1967. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ, - ਅਨੁਸੂਚੀ R. 1/3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲਿਆਓ

ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਵਾਲੀ ਚਿੱਠ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1969, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 13 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ (ਅਨੋਕਚਰ 'ਏ') ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮ) 26 ਮਈ, 1961 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ, - ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ (ਅਨੋਕਸਰ 'ਬੀ') ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਾਮ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਅਤੇ 9 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, - ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1, ਪੰਨਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3.13 (ਬੀ) ਅਤੇ 3.14 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। I. ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਮਾਹੌਲ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੋਰਡ ਦੇ - ਤਤਕਾਲੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ' ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਤਪਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਤਕਾਲੀ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਨਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਘੋਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ (ਅੰਕਸ਼ਾ 'ਜੀ'); 23 ਨਵੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰੀ ਆਰਡਰ ਨੰ. 44 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ') ਮਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 29 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਤਾ ਨੰਬਰ 10 ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ-ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਕਮਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਜੀ') ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਆਰ. 1/4') ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇ।

(19) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤੇ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ') ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮਹਿਜ਼ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another (Sandhwalia, J.)

ਬੋਰਡ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਪਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮਾਰਕੈੱਡ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਸਤੀਫਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਡੀ'); ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਡੀ') ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, - Annexure 'G' ਰਾਹੀਂ ਬਦਨਾਮੀ ਸਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸੀ, , 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(20) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ, ਜਿਲਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਹੈ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਡਿੱਟ ਨੰਬਰ 2, ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਟੈਜ਼ੈਟ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਤਪਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(21) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ, ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ

ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਮਾਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਢਲਾ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ- • ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (14) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। - ਖੁਦ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ. ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਢਲੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਪੁਨ ਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3.13 ਤੋਂ 3.16 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਪੋਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ 'ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼' ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ') ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਉਪ- ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਆਚਰਣ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਨੂੰ

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhawalia, J.)

ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਕੁਝ ਹਵਾਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(24) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(12) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੀਕਰਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ, ਹਟਾ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਜ਼ਗਾਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ। ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੋਰਡ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

- (a) ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ;
- (b) ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ; ਅਤੇ
- (c) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਟਿਟ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 5(j) ਹੈ ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਦਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਇਸ ਲਈ*

“5. ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (14) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ.....

* * * * *

(ਜੇ) ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another, (Sandhwalia, J.)

ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਬਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ')।

(25) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ') ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਸਮੀ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫੱਟੀ. ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(14), ਦੇ ਤਹਿਤ. ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

(26) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

(27) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵੈਧ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ 1973 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਰਗੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ *ਆਪਸੀ* ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਗਾਈਡ ਲਾਈਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਰਮਚਾਰੀ। ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ

ਪਹਿਨਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(28) ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (14) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਮਤਾ (ਅੰਕਸ਼ਾ 'ਏ') ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਵੈਧ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ। ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ।

(29) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗਲਤ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਪਾਅ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ - ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।
;|; i, f'

ਐਚ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

Parkash Singh Bawa v. The Punjab State Agricultural Marketing Board, Chandigarh, through its Chairman and another,
(Sandhawalia, J.)

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ